

39.

Προικοσύμφωνον τῆς 23 Νοεμβρίου 1688. Νοτάριος ἱερεὺς Ἰωάννης Κόττης ¹⁾ (Β:6λ. 1 σ. 36).

† Ἐν ὀνόματι τοῦ Χριστοῦ ἡμῶν, ἀμήν. 1688 Νοεμβρίου 23. Ἐκ τῆς πόλεως Ζακύνθου εἰς τὸν Αἰγιαλὸν φανερόν κάμνουσι καὶ ὁμολογοῦσι τὰ κάτω γεγραμμένα μέρη, ἀπὸ τὸ ἓνα μέρος ἡ κεράτιστα Ἀννεζίνα ²⁾ Παππαδόπουλλο ³⁾ ποτὲ μ(ισσέ)ρ Γιώργη ἀπὸ τῆ Κρήτη ⁴⁾ καὶ χήρα ἀπὸ τὸν ποτὲ Μανόλη Ξωμε-

ἀνδρῶν τῶν ἀγομένων καὶ φερομένων ὑπὸ τῶν ἰδίων συζύγων. Ὅμοίως «μακρὰ ἀπὸ βελέσσι» δηλοῖ μακρὰν ἀπὸ γυναῖκας. Διὰ πλείονα βλ. Ἱστορικὸν Λεξικὸν Νέας Ἑλληνικῆς ἐν λ.

¹⁾ ἱερεὺς Ἰωάννης Κόττης. Οὗτος ἐχρημάτισε συμβολαιογράφος Ζακ. ἀπὸ 4 Μαΐου 1686 ἕως 26 Αὐγ. 1692 κατήγετο δὲ ἐκ Κρήτης. Ἱερεὺς Ἰωάννης Κόττης ὑπογράφει τῷ 1672 Σεπτεμβρίου 15 πιστοποιητικὸν τοῦ πρωτοπαπᾶ Κρήτης Στεφάνου Παλλαδᾶ περὶ τοῦ Τζουάννε Κομηνοῦ καὶ τῶν περιπετειῶν του κατὰ τὸν πλοῦν ἀπὸ Κρήτης εἰς Ζάκυνθον. Ἐπίσης ὁ αὐτὸς ὑπογράφει ἐτέραν πιστοποίησιν, τῷ 1675, δι' ἧς γίνονται γνωστὰ τὰ τῆς αἰχμαλωσίας τοῦ ἄρχοντος Νικολάου Μοθωναίου, βλ. Α. Χ. ΖΩΗ, Κρητες ἐν Ζακύνθῳ. *Ε.Ε.Κ.Σ.* 2 (1939) σ. 120, 131, τῷ δὲ 1683 αἰτήσιν πρὸς τὴν Βενετικὴν Γερουσίαν διὰ νὰ ἰδρυθῇ ὁ ναὸς τῆς Ἐπισκοπιανῆς. Σήμερον εἰς χωρ. Κερὶ ἀπαντᾷ τοπων. τοῦ Κόττη

Τὸ ἐπώνυμον τοῦτο μαρτυρεῖται καὶ ἐκ Μάνης. Κ. Κωσταντῖνος ὡς ἀρχηγὸς οἰκογενείας ἡ ὁποία ἀπὸ τὸ Βοίτυλον ἔφθασεν εἰς Γένοβαν τῷ 1675. Οἰκογ. δὲ Κόττη ἐκ Μάνης ἀπαντᾷ καὶ σήμερον εἰς τὸ Καργέζε τῆς Κορσικῆς. Βλ. Π. ΚΑΛΟΝΑΡΟΥ, Μεγάλη Ἑλλάς. 132, 170, 175, 176, 177.

²⁾ Ἀννεζίνα. Ἄννα, Ἀννέζα. Τὸ ὄνομα ἦτο σύνηθες εἰς τὴν Κρήτην.

³⁾ Παππαδόπουλλο. Οἰκογ. ἐκ Κρήτης μαρτυρεῖται ἤδη ἀπὸ τὸ 1526. Μετὰ ταῦτα Ἰωάννης Π. ἀναφέρεται τῷ 1683 Νοεμβρίου 30, ὑπογράφων εἰς ἔγγραφον ἰδρύσεως ἐν Ζακύνθῳ τοῦ ναοῦ τῆς Πισκοπιανῆς. Βλ. Α. Χ. ΖΩΗ, Ναοὶ Κρητῶν ἐν Ζακύνθῳ. *Ε.Ε.Κ.Σ.* 3 (1940) σ. 181. *Zuanne Papadiapullos* ὑπογράφει τὴν 15 Ἰουνίου 1675 ἔγγραφον τῆς συντεχνίας τζαγκαράδων. Βλ. Α. Χ. ΖΩΗ, Κρητες ἐν Ζακύνθῳ. *Ε.Ε.Κ.Σ.* 2 (1939) σ. 131.

⁴⁾ ἀπὸ τῆ Κρήτη. Ὁμαδικὴ ἐγκατάστασις Κρητῶν εἰς Ζάκυνθον γίνεται μετὰ τὴν πτώσιν τοῦ Χάνδακος (1669), ὅτε ἀνεχώρησαν μὲ τὴν φρουρὰν πολυάριθμοι οἰκογένειαι μετὰ τῶν ἱερῶν τῶν σκευῶν καὶ ἐπίπλων. «Ἐβλέποντο εὐγενεῖς οἰκογένειαι, ἱερεῖς σεβάσμιοι, ἔμποροι εὐκατάστατοι ἐν ἐσχάτῃ ἀθλιότητι καὶ θλίψει νὰ παραιτῶσι τὸ πάτριον ἔδαφος καὶ τὰ κτήματα εἰς τὴν τυραννίαν τοῦ ἀπίστου καὶ νὰ μεταβιβάζωνται εἰς τὰ πλοῖα τῶν Βενετῶν προτιμῶντες νὰ ἀλλάξωσιν ἔδαφος καὶ κλίμα, ζῶντες ἀνέστιοι, ἄπατρες καὶ ρακενδύται ἢ νὰ ἀρνηθῶσι θρησκείαν καὶ κυριαρχην». Βλ. Π. ΧΙΩΤΗ, ἐνθ' ἄνωτ. τόμ. 3 σ. 230. Τούτους ἅπαντας παρεμύθησεν ὁ Μοροζίνης διανείμας ζωοτροφίας καὶ χρήματα. Ἀφίχθεις ἐν Ζακύνθῳ ἀπεβίβασε τοὺς βουλομένους ἐν τῇ νήσῳ ἄλλους δὲ εἰς τὴν Κέρκυραν. Διὰ τοὺς εὐγενεῖς ἡ Γερουσία ἐψήφισε διατήρησιν τῶν πολιτικῶν αὐτῶν προνομίων, παραχώρησιν κτημάτων δημοσίων πρὸς τοὺς ὑπηρετήσαντας ἐν τῷ πολέμῳ καὶ ἄμεσον ἔγγραφὴν εἰς τὴν χρυσὴν βίβλον τῶν εὐγενῶν ἐκάστης κοινότητος. Πολλὰ δὲ σκεύη ἐκκλησιῶν καὶ λείψανα ἁγίων μετεχομίσθησαν εἰς τὰς νήσους καὶ κατετέθησαν εἰς τοὺς ναοὺς τῶν ὀρθοδόξων.

Περὶ τῶν εἰς Ζάκυνθον καταφυγόντων Κρητῶν βλ. δημοσιεύματα Α. Χ. ΖΩΗ, Κρητες κληρικοὶ ἐν Ζακύνθῳ. *Κρητικὴ Στοά* 2 (1909) σ. 94 - 96 μετὰ ἀρχαιακῆς βιβλιογραφίας. - Κρητες καλλιτέχναι ἐν Ζακύνθῳ. *Αὐτόθι* (1911) σ. 70 - 71. Νικηφόρου Σωτάκη, μητροπολίτου Κρήτης διαθήκη. *Χριστιανικὴ Κρήτη* 1 (1942) σ. 507 - 518. - Κρητες ἐν Ζακύνθῳ. *Ε.Ε.Κ.Σ.* 1 (1938) σ. 293 - 301. 2 (1939) σ. 119 - 133... - Ναοὶ Κρητῶν ἐν Ζακύνθῳ. *Αὐτόθι* 3 (1940)

ρίτη¹⁾), καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ὁ μ(ισσέ)ρ Κωνσταν τῆς Νίκλος ποτὲ Ἰωάννη ἀπὸ τῇ Μάνιο, εὐρισκόμενοι ἀμφότεροι ἐδῶ εἰς τὴν Ζάκυνθο ἀπὸ χρόνους, τὸ ἓνα μέρος ὑπὸ τοῦ ἐτέρου καὶ τὸ ἕτερο τοῦ πρώτου, ὅτι τὴν σήμερον ἦλθασιν εἰς τὸ παρὸν συνοικέσιον καὶ πολυχρόνιον εἰς παντρυγίαν εἰσὲ ὥραν καλὴν καὶ εὐλογημένην. Καὶ πρῶτας κράζουσι τὸ ὄνομα τῆς Ἀγίας καὶ ζωαρχικῆς Τριάδος, Πατρός, Υἱοῦ καὶ Ἀγίου Πνεύματος καὶ τῆς ὑπερευλογημένης ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ὅπου ἐξ αὐτῶν τῶν ἁγίων ὀνομάτων ἐκπορεύεται κάθε καλὸν καὶ ἀγαθὸν ἔργον, μὲ τοὺς κάτω γεγραμμένους μόδους, πάττους, τρόπους καὶ κοντετζιόνες, διότι εἰς τοῦτο προμετάρει καὶ ὀμπλιγάρει ἡ ἄνωθεν κεράτζα Ἀννεζίνα νὰ κάμη καὶ μὲ ἔργον νὰ τελειώσῃ ὥς ἡγαπημένη στὸ θέλεις θέλω²⁾), νὰ λάβῃ διὰ ἄνδρα τῆς νόμιμον καὶ εὐλογητικόν, καθὼς ὀρίζει ἡ ἁγία τοῦ Θεοῦ καθολικὴ καὶ ἀποστολικὴ ἐκκλησία, τὸν ἄνωθεν μεσσέρ Κωσταντῇ καὶ ὁ διὰ προικίον καὶ χάριν προίκας ἐδικὸν τῆς ἄνωθεν νύμφης τάσσει καὶ προμετάρει ὅλα τὰ κάτωθε πράματα νὰ τὰ δώσῃ καὶ νὰ τὰ κονσενιάρῃ τὴν σήμερο τοῦ ἄνωθεν μ(ισσέ)ρ Κωσταντῇ, τοῦ ἀνδρός τῆς, καὶ ἡ εὐλόγησις νὰ γίνεται τζοὶ 30 τοῦ παρόντος μηνός. Ἔτι δὲ δίδει καὶ κονσενιάρει τὰ κάτωθε διὰ πρέτζια ἀνάμεσό τους:

— δύο κρεββάτια³⁾ γεμαῖτα μὲ μαλλί, τὸ ἓνα οὐζᾶδο καὶ μία μακρυνάρα καὶ τέσσερα προσκέφαλα γεμαῖτα μὲ πούπουλο..... Δουκάτα 45. σαρ. πέντε.

— ἓνα ζευγάρι σεντόνια σκούλλινα μὲ πλεκτὰ καὶ κρούσσια. Δουκ. 40 σαράντα.

— δύο ἄλλα ζευγάρια σεντόνια ἴσα, τὸ ἓνα ζευγάρι οὐζᾶδο μὲ στρούφισμα σιμάδα. Δουκ. 30 τριάντα.

— ἓνα πάπλωμα ἄσπρο οὐζᾶδο καὶ μία φελτζάδα⁴⁾ μεσκούλια. Δουκ. 15 δέκα πέντε.

σ. 179 - 160. - Κρητικὰ σημειώματα, *Αὐτόθι* 4 (1941) σ. 107 - 113. Μ. ΜΑΝΟΥΣΑΚΑ, Ἡ κρητικὴ οἰκογένεια Σκούφου, *Αὐτόθι* 2 (1939) σ. 325 - 338. - Ἡ διαθήκη τοῦ Φιλοθέου Σκούφου, *Αὐτόθι* 3 (1940) σ. 277 - 307. Κ. ΜΕΡΤΖΙΟΥ, Δύο κατάλογοι τῶν ἐν Κερκύρᾳ καὶ Ζακύνθῳ Κρητῶν προσφύγων κατὰ τὰ ἔτη 1682 καὶ 1683, *Κρητικὰ Χρονικά*, Ἡράκλειον 5 (1951) σ. 7 - 31. Πρβ. καὶ τὰ γενικώτερον εἰς τὰς σχέσεις Κρήτης - Ἑπτανήσου ἀφορῶντα δημοσιεύματα, ὅσα ἐσημείωσεν ὁ Ν. Β. ΤΩΜΑΔΑΚΗΣ, Οἰκογένεια Salamon - Σολωμοῦ ἐν Κρήτῃ. *Ε. Ε. Β. Σ.* 14 (1938) σ. 163 σημ. 5.

¹⁾ Ξωμερίτης. Τοπων. Ξωμερία εἰς τὸ νότιον μέρος τῆς πόλεως

²⁾ Θέλω θέλεις. Ἑρωταπόκρισις τῶν νεονύμφων ὑπὸ τοῦ ἱερέως κατὰ τὴν στέψιν.

³⁾ κρεββάτια = στρώματα κρεββατιῶν. Συνήθως ἐδίδοντο δύο· ἐξ ἐτέρων ἐγγράφων τοῦ 1582. (Λ. Χ. ΖΩΗ, *Byz. Neugr. Jahr.* 13 (1936) σ. γ. δ' μ'), μαρτυροῦνται: κρεββάτι μάλλινο, κρεββάτι πουπουλένιο, δύο πτέρια κρεββάτια.

⁴⁾ φελτζάδα (ἰταλ. feltzata). Ἐφάπλωμα μάλλινον, τὰ σκεπάσματα τῆς κλίνης (Κέρκυρα, Κεφαλληνία). Εἰς Λακωνίαν, Κύθηρα, (Πανδώρα ΙΘ, 382) καὶ εἰς Γέρμαν τῆς Μάνης εἶναι ἡ ἐλαφρὰ «πατανία». Βλ. ΚΟΡΑΗ, Ἀτακτα Β, 372. - G. MAYER, *Neugr. Stud.* 95. Τύποι τῆς λ. εἶναι Φελιτσάδα ἢ Βελιτσάδα.

- τέσσερες ντεμέλλες με εξόμπλια και πλεκτά. Δουκ. 10 δέκα.
- δύο ζευγάρια κουρτίνες, τὸ ἓνα ζευγάρι παννίτικες με ξόμπλια και τὸ ἄλλο μπολίστικες πλεκτά. Δουκ. 15 δέ(κα)π(έντε).
- δύο τορναλέττα μπολίστικα, τὸ ἓνα με πλεκτά και κορωνέττα. Δουκ. 10 δέκα.
- δέκα πουκάμισα, τὰ τέσσερα μέρλα¹⁾ ὁμπρὸς και τὰ δύο με ξόμπλια και τὰ ἄλλα τέσσερα με σουφρωτὲς μανίκες. Δουκ. 70 ἑβδομήντα.
- τέσσερα βελέσσια, τὰ δύο με μέρλο κάτω. Δουκ. 45 σαρ. πέντε.
- ἓνα ροῦχο κόκκινο σταμέττο με μέρλο κάτω μαῦρο μεταξωτό. Δουκ. 20 εἴκοσι.
- μία σοιτανέλλα πλάβη ὀρμιζένια με γάλο κάτω. Δουκ. 16 δεκάξι.
- ἓνα ροῦχο σαγιά²⁾ κανελλᾶδο με τὴ καμιζόλα του σκλέτα. Δουκ. 20 εἴκοσι.
- τρία ζουππόνια λινὰ γυναικεία με μέρλα. Δουκ. 10 δέκα.
- δύο λιτρόμπολες, ἡ μία με μέρλα και ἡ ἄλλη με πλεκτά. Δουκ. 8 ὀκτώ.
- τέσσερες μπόλιες μονότρες και ἑξὶ ποδιές, οἱ δύο καμπρένιες. Δουκ. 15 δέκα πέντε.
- μία φασκιά, ἡγου κάσσι³⁾, ράζο πολύλογο. Δουκ. 6 ἑξι.
- ἓνα ταβλομάντηλο με πλεκτά και δώδεκα πετζέττες ντὲ Φερεντζιάδες⁴⁾ πάρτε με κροῦσσα και κορωνέττες. Δουκ. 6 ἑξι.
- τρία ζευγάρια καρτζόνια, τὰ δύο μπαμπακερά, ἓνα μεταξωτό. Δουκ. 4 τέσσαρα.
- ἓνα δακτυλίδι χρυσὸ με κόκκινη πέτρα και ἓνα λαιμὸ μαργαριτάρι τριόκλωστο με χρανᾶτες και ἓνα ζευγάρι βεργέττες τῶν αὐτιῶν με μαργαριτάρι, βαροῦσι με τὸ δακτυλίδι τριαήμισυ τζεκκίνια δίχως τὸ μαργαριτάρι. Δουκ. 18 δεκοκτώ.
- δύο κασσέλλες, ἡ μία καρένια με ἱτάγια καλὰ ταλπέδια. Δουκ. 9 ἑννιά.
- ἓνα ζευγάρι τρισπόδια με τζοὶ τάβλες τους. Δουκ. 3 τρία.
- τρία κονίσματα, τὸ ἓνα ἡ Παναγία, τὸ ἄλλο τρίμορφο, τὸ ἄλλο Ἅγιος Γεώργιος. Δουκ. 3 τρία.
- Τέσσερα μαντήλια, με μέρλα τὰ δύο, και τὰ δύο σκέττα. Δουκ. 3 τρία.

¹⁾ μέρλα (ital. merletto). Τρίχαπτον, δαντέλλα. Ἐν Ζακύνθῳ ἐτεχνεύοντο μεταξοῦφάσματα και ἐκ λινοῦ μέρλας τουβαλίθια και σιελωτὰ λεπτὰ εἰς πέπλους και μανδήλια διατεμ-
πόμενα εἰς Τούνεξι και γορδόνια ἀξιόλογα λεπτὰ, πωλούμενα εἰς Βενετίαν και τὰ περίξ. Κα-
τεσκευάζοντο και ὅλα τὰ ἐνδύματα ἀνδρῶν και γυναικῶν χονδρὰ και ἐν Κεφαλληνίᾳ βαμ-
βακερὰ ὑφάσματα, ζωνάρια και ἐπικαλύμματα, βλ. Π. ΧΙΩΤΗ, ἔνθ' ἄνωτ. τόμ. 3 σ. 530 - 531.

²⁾ σαγιά (λατ. sagum). Εἶδος ὑφάσματος και φορέματος μαλλίνου, ἐν Κύπρῳ σήμερον
εἶδος χωρικοῦ φουστανίου· ἐν Μάνῃ και ἀλλαχοῦ σά(γ)ισμα. Πρβ. σάγος· εἶδος χονδροῦ τρι-
χίνου στρατιωτικοῦ ἐπανωφορίου. βλ. ΗΣΥΧΙΟΝ ἐν λ. σάγη, DU CANGE, Gloss. ἐν λ., Κοραῆν,
Ἄτακτα 1, 238. G. MEYER, Neugr. Stud. III, 57. A. MAIDHOFF, ἔνθ' ἄνωτ. σ. 62.

³⁾ κάσσι πιθανῶς πρόκειται περὶ ἱματίου. Σήμερον ἐν Μάνῃ, Κρήτῃ, Θήρᾳ και Ἀμοργῷ
λέγεται κάσσοις τὸ ἱμάτιον τῶν γυναικῶν, εἴτε ποδηρές εἴτε προστερνίδιον. βλ. Γ. ΧΑΤΖΙΔΑΚΙ,
Ἀθηνᾶ 6(1894) 17.25 (1913) 289. Πρβ. ΗΣΥΧΙΟΝ: Κάσσοις ἱμάτιον τραχὺ και παχὺ περιβόλαιον·

⁴⁾ ντὲ Φερεντζιάδες (de Firenze) = ἐκ Φλωρεντίας

— μία σκάτολα μεγάλη με κορδέλλες και μία άλλη τρακλωστή. Δουκ. 2 δύο.

— ένα σκαφίδι, καθέκλα και δύο ζευγάρια μανίκες καμπρένιες. Δουκ. 3 τρία.

Στιμάrouσι όλα τὰ ἄνω δουκάτα τοῦ τόπου ἐτουτουνοῦ ἀπὸ λίτρες ¹⁾ πέντε τὸ κάθε ἓνα τετρακόσια τριάντα τρία (433), τὰ ὅποια ὅλα τὰ ἄνωθεν ἐστιμαρίστηκας ἀπὸ τῇ κεράτῃ Δεσποινέττα Ρουσιανοπούλλα ²⁾, κρασμένη ἀπὸ τὴν ἄνωθεν κεράτῃ νύμφη καὶ ἀπὸ τῇ κεράτῃ Κανέλλα Κουμανίτσα ³⁾, κρασμένη ἀπὸ τὸν ἄνωθεν μ(ισσέ)ρ Κωσταντῇ, τὸ γαμπρό, τὰ ὅποια ὅλα τὰ ἄνωθεν συμμάrouσι δουκάτα τετρακόσια τριάντα τρία, Νο 433, νὰ μένουνε πάντα διὰ προικίον τῆς ἄνωθεν κεράτῃς Ἀννεζίνας, τῆς νύμφης, διὰ τὰ ὅποια ὁ ἄνωθεν μ(ισσέ)ρ Κωσταντῆς, ὁ γαμπρός, ὁμπλιγάρει καὶ ὑποθετικάρει ὅλα του τὰ καλὰ στάμπιλε καὶ μόμπελε ⁴⁾, παρόντα καὶ ἐρχόμενα ἰν κάζο γιαγερομοῦ προικίου, ὅπου ὁ Θεὸς νὰ μὴν τ' ὀρίσῃ. Καὶ ἔτσι τὰ ἄνωθεν με τὰς ἐξῆς μαρτυρίας.

† Κόσμος μάνεις ⁵⁾ μαρτυρῶ τὰ ἄνωθεν καὶ ὑπογράφω διὰ ὄνομα τῆς στιμαδόρισας τῆς ἄνωθεν.

† Δημήτρις μεγκενάτης μαρτυρῶ τὰ ἄνωθεν καὶ διὰ ὄνομα τῶν στιμαδοροσῶν ἀπογράφω.

† σπύρος κουρτέσης μαρτυρῶ τὰ ἄνωθεν καὶ διὰ ὄνομα τον στιμαδόρισων ὑπογράφω.

40.

Ἑταιρεία τῆς 12 Φεβρουαρίου 1689. Νοτάριος Ν. Νομικός (Β:6λ. 20 σ. 216).

† 1689 Φεβρ(ουαρίου) 12 εἰς χώρα Ζακύνθου. Τὴν σήμερον ὁ πατρὸν Γιάν-

¹⁾ λίτρες. Ἡ ἀξία τῆς λίτρας ὡς νομίσματος ἐπὶ Ἑνετοκρατίας ἐποίκιλλε κατὰ διαφοροὺς ἐποχάς. Τῷ 1653 τὸ ζακυνθικὸν δουκάτον ἰσοδυνάμει πρὸς 5 λίτρας.

²⁾ Δεσποινέττα Ρουσιανοπούλλα. Ἐκ τῆς οἰκογ. Ρουσιάνου, ἧτις κατήγετο ἐκ Ναυπλίου (1550). Δημήτριος Ρουσιάνος ἀναφέρεται συμβολαιογράφος Ζακύνθου ἀπὸ 15 Ἰουνίου 1645 μέχρι 10 Φεβρ. 1658. Ἡ κατάληξις -πούλλα εἶναι συνηθεστάτη πατρωνυμικὴ κατάληξις ἐπὶ γυναικῶν κατὰ τὴν Ἑνετοκρατίαν. Εἴτε ἄγαμος εἴτε ἐγγαμος διακρίνεται διὰ τῆς καταλήξεως ταύτης προστιθεμένης εἰς τὸ οἰκογ. ἐπίθετον. Βλ. Χριστιανικὴν Κρήτην. Α, 57. Τὸ ὄνομα Δεσποινέττα ὑπὸ τοὺς τύπους Δέσποινα, Δεσποινιώ, Δεσποινούλλα ἀπαντᾷ ἐν Μάνη καὶ ἀλλαχοῦ.

³⁾ Κανέλλα Κουμανίτσα. Ἐκ τῆς οἰκογ. Κούμανη, ἧτις ἀπαντᾷ ἐν Ζακ ἀπὸ τῆς 16 ἐκατ. Παράλληλος πρὸς τὴν πατρωνυμικὴν κατάλ. -πούλλα φαίνεται ὅτι ἦτο καὶ ἡ -ίτσα. Καὶ τὸ ὄνομα Κανέλλα εἶναι ἐν Μάνη σύνηθες. Τοπων. Κουμαναίικα εἰς χωρ. Λιθακιά, Κουμανίνας Λούμπα, εἰς χωρ. Ἀγχερικόν (Ἅγιον Κήρυκον). Ἐν Μάνη οἰκ. ἐπών. Κουμανάκος.

⁴⁾ στάμπιλε καὶ μόμπελε (ἰτ. stabile, mobile) = κινητὴ καὶ ἀκίνητος περιουσία. Λέγεται δὲ καὶ μετὰ χλεύης περὶ προικὸς μάλιστα, σπανιώτερον δὲ περὶ περιουσίας, οὐδενὸς λόγου ἀξίας, οἷον: ἔφας τὰ μόμπελε καὶ στάμπιλε = κατεσώτευσσε τὰ ὑπάρχοντα. Βλ. Π. ΛΟΡΕΝΤΖΑΤΟΥ, Ἀνάμειξις, Ἀθηνᾶ 16 (1904) σ. 202 σημ. 1. Ἐν Μάνη τὰ μόμιλα = τὰ ἐπιπλα καὶ σκευὴ τῆς οἰκίας «τὰ μόμιλα τοῦ σπὶτ'οῦ».

⁵⁾ Κόσμος μάνεις. Μ. οἰκογ. ἐν Ζακ. ἐκ Πατρῶν, ἐτέρα ἐκ Ναυπλίου 1514, ἄλλη δὲ ἐκ Κυθήρων. Φέρεται ἐγγεγραμμένη ἐν τῇ χρυσοβίβλῳ τῷ 1572.

